

Rzeki karpackie - czysta Natura 2000

Łososina PLH120087

fol. T. Wilk

Natura 2000 - europejska sieć

Obszary Natura 2000 chronią gatunki oraz ich miejsca występowania, a także siedliska przyrodnicze istotne dla Europy. Gatunki te oraz siedliska przyrodnicze wymienione są w Dyrektywie Siedliskowej, za wyjątkiem ptaków, które spisano w Dyrektywie Ptasiej. W stosunku do obszarów Natura 2000 specyficzny jest też reżim ochronny – brak listy konkretnych zakazów, ochrona jest ukierunkowana na to, co w danym terenie jest cenne. W stosunku do tych tzw. „naturowych” organizmów czy ich siedlisk zabrania się podejmowania działań, które mogą na nie negatywnie oddziaływać. Każdy obszar jest więc traktowany indywidualnie, ma specyficzny charakter, inne gatunki czy siedliska przyrodnicze są w nim chronione. Przedmioty ochrony obszaru są wskazane w tzw. Standardowym Formularzu Danych (SDF). Dla każdego obszaru Natura 2000 sporządzany jest plan zadań ochronnych, czyli dokument, w który wpisane są cele ochrony obszaru oraz zagrożenia dla obszaru. W tworzenie takiego dokumentu może zaangażować się każda zainteresowana osoba, biorąc udział w spotkaniach Zespołu Lokalnej Współpracy. Plan zadań ochronnych sporządzany jest na okres 10 lat.

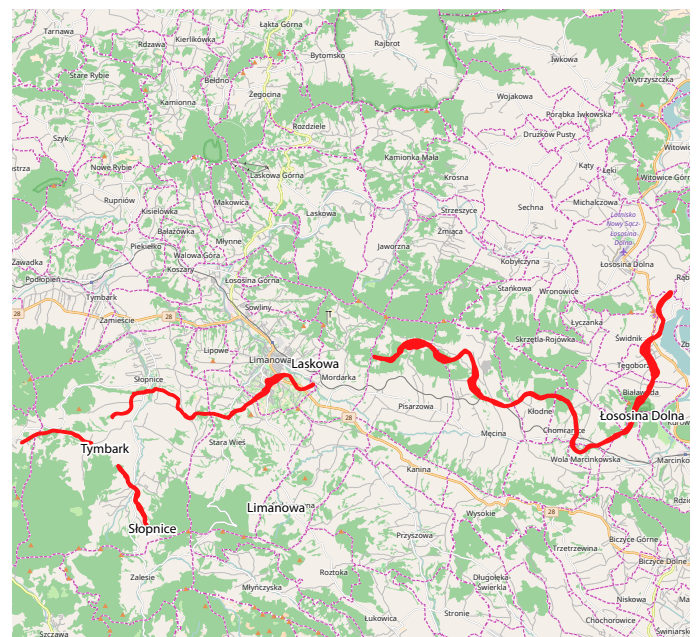

Logo Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000

Obszar Natura 2000 Łososina PLH120083 w pigułce

Nazwa	Łososina
Kod obszaru:	PLH120087
Data wyznaczenia:	2011-03-01
Rodzaj ochrony:	Dyrektywa siedliskowa
Powierzchnia [ha]	345,39
Położenie	
województwo:	małopolskie
powiaty:	limanowski, nowosądecki
gminy:	Tymbark, Słopnice, Laskowa, Limanowa (m.) i Limanowa (w.), Łososina Dolna

Cechą charakterystyczną cieków górskich jest zmienność przepływów, gwałtowne wzbieranie po opadach, transportowanie przez nie dużych ilości zwirowego rumowiska oraz silna erozja brzegów i dna. Dynamika rzek górskich skutkuje ciągłymi przekształceniami ich koryt, co jest zjawiskiem zapewniającym dużą bioróżnorodność ekosystemów rzecznych. Podstawowym celem ochrony obszaru Natura 2000 Łososina PLH120087 jest zachowanie doliny rzeki podgórskiej z naturalnym korytem i typowymi siedliskami nadrzecznymi oraz fauną właściwą dla siedlisk wodnych i ziemno-wodnych. Nad rzekami górskimi wykształca się charakterystyczny układ roślinności. Od strony wody często występują nagie kamieńce, które porasta roślinność pionierska, a w miarę oddalania się od rzeki zaczynają wracać zarośla wrześniowe, następnie zarośla wierzbowe, a ostatnim stadium sukcesji jest las łęgowy. Pionierska roślinność na kamieńcach rozwija się praktycznie na całej długości ostoi. Zarośla wierzby siwej występują głównie nad Słopniczką oraz miejscami w górnym i środkowym biegu Łososiny. Płaty łęgów reprezentowane są głównie przez nadrzeczną olszynę górską, często z drzewostanem zdominowanym przez wierzby kruchą i białą.

Czerwonym kolorem zaznaczono obszar
Natura 2000 „Łososina”

<http://www.openstreetmap.org>

Dofinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Za treść opracowanych materiałów odpowiada wyłącznie Fundacja
Wspierania Inicjatyw Ekologicznych,
ul. Józefitów 4/2, 30-039 Kraków, www.fwie.pl.

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków (kod 3220)

fot. P. Nejfeld

Za siedlisko uznaje się odcinek tożyska rzeki (koryto wraz z terenem zalewowym), gdzie są wyraźnie wykształcone kamieńce, o szerokości przynajmniej kilku metrów, wraz z ewentualnymi wyspami położonymi w nurcie rzeki. Zajmują różne arealy: od niewielkich odsypów w zakolach potoków, po rozległe, liczone nawet w hektarach powierzchnie na roztokowych (wielonurtowych z odsypami śródkorytowymi) odcinkach rzek. Miejsca te charakteryzują się dużym nasłonecznieniem i zmiennym uwilgotnieniem oraz sezonowymi zmianami poziomu wody. Zmienny jest również charakter pokrywy roślinnej, wykazującej różny stopień zwarcia. Skład gatunkowy jest często przypadkowy, pojawiają się gatunki zwirowiskowe, górskie, naskalne, łąkowe a nawet zaroślowe, których nasiona przynoszone są wraz z falą powodziową z górnego biegu rzeki.

Zarośla wierzbowe na kamieńcach i zwirowiskach górskich potoków (kod 3240)

fot. J. Perzanowska

Występują w postaci pasów i dużych kęp wzdłuż górskich odcinków rzeki i potoków, na zwirowych łachach i ustalonych wysepkach, w miejscach o w miarę wyrównanych stosunkach wodnych z występującymi co roku letnimi zalewami. Tworzone są przez różne gatunki wierzb (głównie wierzbę siwą), z udziałem olchy i brzozy. Występuje tu również września pobrażna i inne gatunki krzewiaste. Pokrycie roślinnością osiąga tu zwykle pełne zwarcie.

Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe
i olsy źródłiskowe (kod *91E0)

fot. R. Koryga

Siedlisko związane z dolinami rzek i potoków, źródłiskami i miejscami o wysokim poziomie wód gruntowych oraz w miejscach, gdzie ukształtowanie terenu powoduje powstawanie zastoisk wód opadowych. Występuje w postaci wąskich pasów ciągnących się wzdłuż rzek, a także niewielkich płątów otoczonych innymi zbiorowiskami roślinnymi. Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne zbiorowiska leśne, budowane przez takie gatunki, jak: olsze, jesiony, wierzby i topole. W regionie alpejskim zidentyfikowano 3 podtypy tego siedliska: podgórski łąg jesionowy, nadrzeczny olszynę górską (zwaną olszynką karpacką) i górską olszynę bagiennej. W drzewostanie łągu podgórskiego zwykle dominuje jesion wyniosty. W górskiej olszynie bagiennej oraz olszynie karpackiej zdecydowanie króluje olsza szara. Licznie reprezentowane są inne gatunki żywnych lasów liściastych, takie jak: wiąz górski, klon jawor i klon pospolity, lipa, a w wyższych położeniach również jodła i świerk. Zwarcie koron jest słabe, co skutkuje bujnym rozwojem podszytu oraz runa z gatunkami wilgociolubnymi i ziołoroślowymi.

Rzeki karpackie - czysta Natura 2000

www.rzekikarpackie.fwie.pl

Co tydzień do 31.12.2018
nagrada w konkursie na:

www.facebook.com/RzekiKarpackie

Projekt objęty wsparciem merytorycznym:
RDOŚ w Krakowie, RDOŚ w Rzeszowie

